

W Wielkim Pałacu Kremlowskim w Moskwie III sesja Rady Najwyższej ZSRR

Premier Bulganin wygłosił sprawozdanie z konferencji szefów rządów 4 mocarstw w Genewie

MOSKWA PAP. 4 sierpnia o godzinie 3 po południu rozpoczęła się w Wielkim Pałacu Kremlowskim III sesja Rady Najwyższej ZSRR czwartej kadencji.

W sesji uczestniczą deputowani do Rady Najwyższej ZSRR

reprezentujący wszystkie narody Związku Radzieckiego.

Na sali obecni są liczni goście — przewodnicy pracy, działacze na polu kultury, nauki, żołnierze Armii Radzieckiej, przedstawiciele ludności stolicy.

W łóżach zajęli miejsca szefowie ambasad i poselstw, akredytowani w Moskwie, członkowie korpusu dyplomatycznego oraz przedstawiciele prasy radzieckiej i zagranicznej. Obecnie są przebywające w ZSRR delegacje dziennikarzy polskich i jugosłowiańskich.

Punktualnie o godzinie 3 miejsca przy stole przewodniczącym zajęli przewodniczący Rady Związku A. P. Wolkow, przewodniczący Rady Narodowej W. T. Ładiz i ich zastępcy.

Hucznymi, długo nie milknącymi oklaskami powitali deputowani i goście wchodzących na salę przywódców Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego i kierowników rządu radzieckiego.

Przewodniczący Rady Związku A. P. Wolkow ogłasza otwarcie wspólnego posiedzenia Rady Związku i Rady Narodowej, informuje on zebranych, że na sesji obecna jest przebywająca w ZSRR delegacja Skupszczyzny Federacyjnej Ludowej Republiki Jugosławii z przewodniczącym Zboru Ludowej Republiki Chorwacji W. Bakarićem na czele.

Głos zabiera przewodniczący Rady Ministrów ZSRR N. A. Bulganin dla wygłoszenia sprawozdania delegacji rządowej ZSRR z genewskiej konferen-

cji szefów rządów czterech mocarstw.

(Skrót referatu tow. Bulganina podamy w numerze jutrzejszym).

Proletariusze wszystkich krajów łączcie się!

CRNA 28 GR.

Słowo Ludu

Organ KW Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej

ROK VI Nr 185 (1898) A B

KIELCE, PIĄTEK 5 SIERPNIA 1958 R.

Faure i Pinay przyjęli zaproszenie do Moskwy

PARYŻ PAP. Agencja France Presse podaje, że premier Francji Faure i minister spraw zagranicznych Pinay przyjęli zaproszenie Rządu Radzieckiego i udadzą się do Moskwy.

Dag Hammarskjöld o przedterminowym zwolnieniu 11 lotników USA

GENEWA PAP. — Sekretarz generalny ONZ Dag Hammarskjöld przybył do Genewy w związku z zapowiedzianą konferencją w sprawach atomowych, rozpoczynającą się 8 sierpnia.

Odpowiadając na pytania dziennikarzy na temat orzeczenia chińskiego Trybunału Wojakowego o zwolnieniu lotników amerykańskich, Hammarskjöld oświadczył: „W sprawie tej wysłałem do Nowego Jorku pismo, w którym podkreśliłem, iż jestem szczęśliwy z powodu rozwiązania tego zagadnienia. Dziś mogę jedynie dodać, że jest to doskonały przykład współpracy międzynarodowej w duchu przyjaźni, którą prowadzi do rozwiązania najbardziej skomplikowanych problemów”.

Rada Republiki ratyfikowała konwencję w sprawie autonomii dla Tunisu

PARYŻ PAP. Rada Republiki Francji ratyfikowała wczoraj 234 głosami przeciwko 25 przy kilku wstrzymujących się konwencję między Francją a Tunisiem w sprawie autonomii dla Tunisu.

W 4 dniu V Światowego Festiwalu Młodzieży i Studentów w Warszawie Radosny obchód Międzynarodowego Święta Zbiorów W barwnym korowodzie młodzież wiejska ze wszystkich kontynentów zademonstrowała obrzędy dożynkowe różnych narodów

Różnokolorowe wstęgi wiechy dożynkowej na tle zielonej murawy, wielojęzyczny, barwny tłum na trybunach, dziesiątki łopocących na wietrze flag różnych narodów — to obraz wyjątkowego sierpniowego święta stadionu Budowlanych, na którym odbył się radosny obchód Międzynarodowego Święta Zbiorów.

Na trybunie honorowej zajmują miejsca: członek Prezydium Międzynarodowego Komitetu Festiwalowego, sekretarz generalny SFMD Jacques Denis, członek Prezydium Międzynarodowego Komitetu Festiwalowego Władimir Nikitin, przewodnicząca ZG ZMP Helena Jaworska. Na trybunie honorowej obecny jest prezes Zarządu Głównego Związku Samopomocy Chłopskiej Anto-

ni Korzycki, znani działacze społeczni i kulturalni.

Uroczystość zainaugurowało przyjmowane serdecznie i oklaskami przemówienie Jacquesa Denisa.

Wśród wybuchających raz po raz oklasków, w takt melodii polskiej kapeli rozpoczął się barwny korowód młodzieży wiejskiej różnych krajów w różnorodnych strojach ludowych. Tanecznym krokiem idą chłopcy i dziewczęta: młodzież z Danii i Związku Radzieckiego, młodzież z dalekiej Afryki i odległych Chin, z północnych ziem Finlandii i duża grupa młodzieży ze wszystkich regionów naszego kraju.

A potem obrzędy żniwne. Rozlegają się dźwięki tamta-mów. Z blizszymi sierpniem w dionach, w takt rytmicznej, pełnej ekspresji pieśni wiblegają na estradzie czarni jak heban Afrykańczycy. Ich tańce — to pantomima przedstawiająca żniwa w gorącej podzwrotnikowej krainie. Egzotyczne tańce wywołują prawdziwe burze oklasków.

Zupełnie inna w rytmie i nastroju, lecz również budząca szczerzy zachwyt jest pieśń żniwiarzy chińskich, wykonana na nieznanym w Europie instrumentach ludowych, mongolska pieśń żniwna i efektowny taniec w wykonaniu młodych Chińczyków.

Na ich miejsce pojawiają się zespoły krajów Skandynawii w prześlicznych strojach ludowych. I ich pełne czaru pieśni dożynkowe oraz spokojne, pogodzone tańce przyjmowała publiczność długotrwale oklaskami.

Gdy z głosiłkami padła odpowiedź: „Wystąpi teraz młodzież z zespołu im. Piastnickiego” — zwała się na stadionie prawdziwa owacja. Młodzi artyści radzieccy nie zawiedli oczekiwań. Werwa i humor dożynkowych pieśni oraz ogniste tańce narodów radzieckich jak również wykonana po polsku „Polka lubelska”, wzbudziły entuzjazm wielotysięcznych tłumów.

Teraz rozpoczynają się występy polskich regionalnych zespołów artystycznych. Płyną melodii ziemi mazowieckiej i szeszwolskiej, krakowskiej i wielkopolskiej. W takt tych melodii zespoły odwiedzają obrzędy związane ze świętem zbiorów.

Uwagę widzów skupiają też na scenie dwaj trępacze. Na ludowych instrumentach — a-ba-ba-ba grają oni uroczysty hejnał wieńcowy. Chór Antoniusza

3 km. wśród wielu imprez dla uczestników Festiwalu odbyły się również występki artystyczne. Uczestnicy występki - delegaci z Danii w towarzyszeniu Polaków na spacerze w Miocinach.

Galowy koncert delegacji młodzieży chińskiej na Festiwalu

3 km. w Sali Kongresowej Pałacu Kultury i Nauki w Warszawie odbył się z okazji Festiwalu galowy koncert delegacji młodzieży chińskiej.

W łóżach honorowych zajęli miejsca członkowie Biura Politycznego KC PZPR: sekretarz KC PZPR B. Biełut, J. Berman, J. Cyrankiewicz, W. Dworakowski, F. Józwiak - Witold, F. Mazur, Z. Nowak, E. Ochab, K. Rokossowski, R. Zambrowski, A. Zawadzki.

Na Wybrzeżu Kołczuskim wystąpił młody zespół artystyczny z Indii Zachodnich, owarjnie przyjęty przez uczestników Festiwalu i liczną ogromadzoną młodzież Warszawy.

Wykorzystać i rozwijać inicjatywę robotniczą

POSTĘP techniczny można osiągnąć między innymi przez racjonalizację, czyli poprzez szeroką inicjatywę robotników w kierunku wynalazczości i usprawnienia procesu produkcji.

Ruch racjonalizatorski, choć może się to na pierwszy rzut oka wydać mało prawdopodobne, jest na ogół niedoceniany. Konkretnie i widoczne korzyści, które przynosi inicjatywa racjonalizatorska robotników, nie stały się jeszcze bodźcem dla wzmocnionej troski o rozwój tego ruchu, o należyte kierowanie nim ze strony administracji zakładu, o part i rad zakładowych. Na wydziale S-2 Fabryki Samochodów Ciężarowych w Starachowicach poszczególne stanowiska obróbki korbów, panewek i kadłubów były tak niefortunny, niezgodnie z nową technologią ustawione, że podczas procesu produkcyjnego trzeba było wykonywać szereg niepotrzebnych dodatkowych czynności, wracać się np. z czwartego stanowiska z powrotem na drugie itp.

Dzięki wnioskowi załogi dokonano przestawienia poszczególnych maszyn w rekordowym czasie trzech dni. A wyniki tego osiągnięcia?

Po pierwsze zmniejszenie ilości ludzi zatrudnionych w transporcie oraz mniejsza ilość uszkodzonych kadłubów podczas wielokrotnego przenoszenia ich z jednego stanowiska na drugie.

A jak wyglądały inne wskaźniki ekonomiczne?

Przestawienie maszyn dokonane zostało w lutym br. W wyniku tego posunięcia, brak na placówce kadłubów spadł o 60 proc., na korbach — 25 do 30 proc. i na panewkach o 60 proc. Koszt własne na placówce korbów obniżono w styczniu o 7,9 proc., a w kwietniu po zmianie — 19,8 proc. Wykonanie planu w styczniu na kadłubach wyniosło 100 proc., w kwietniu 105,5 proc., na korbach w styczniu — 88,7 proc., w kwietniu — 102 proc., na panewkach w styczniu 101,3 proc., natomiast w kwietniu 122,4 proc.

Wyniki więc, jak z przytoczonych cyfr wynika — bardzo poważne.

Czy kierownictwo Fabryki Samochodów Ciężarowych wyciągnęło z tego jakieś wnioski dla siebie?

Wydać się, że nie. Bowiem na ogólną sumę zgłoszonych w pierwszym półroczu i zatwierdzonych przeszło 1300 wniosków, tylko 740, a więc mniej niż połowę zastosowano dotychczas w produkcji. Jakże płyną atąd straty zarówno dla fabryki, jak i dla państwa — nie trzeba chyba wyjaśniać.

Podobnie wygląda sytuacja w hucie im. M. Nowotki w Ostrowcu, w Fabryce Wyrobów Nożowniczych „Gerlach” w Drzewicy i wielu innych zakładach Kielecczyny. Wręcz katastrofalnie przedstawia się sprawa w Kieleckim Przemysłowym Zjednoczeniu Budowlanym. Na 91 zgłoszonych wniosków zatwierdzono jedynie 13, z czego do produkcji zastosowano zaledwie 3.

Tak wielka ilość nie zatwierdzonych wniosków oznacza, że kierownictwo KPZB nie pokierowało inicjatywą swoich pracowników we właściwym kierunku, mimo że w budownictwie wiele rzeczy należy jeszcze usprawnić.

Jak z tych kilku przykładów wynika, sprawa racjonalizacji od strony czynników administracyjnych nie przedstawia się najlepiej. Taki stan rzeczy powoduje nie tylko straty produkcyjne zakładu. Zniechęca się w ten sposób robotników do pracy nad usprawnianiem produkcji, hamuje ich inicjatywę. Organizacje partyjne i kierownictwa zakładów powinny więc przeanalizować sprawę racjonalizacji na terenie swoich zakładów, jak należy jej rozpatrywać zaległe wnioski, a zatwierdzone zastosować w produkcji.

Jedynie bowiem przez szeroką, aktywną działalność załóg zakładów pracy w ruchu racjonalizatorskim, zapewne możemy szybko rozwój postępu technicznego w naszym przemyśle i pełne wykonanie zadań produkcyjnych.

Pierwsze zboże dla państwa Korespondenci piszą o dostawach nowego zboża

W dniu wczorajszym, spółdzielca produkcyjna „Półka” w Przysusze (pow. Opoczno) odwiedziła do punktu skupu 2800 kg zboża z tegorocznych zbiorów, na poczet obowiązkowych dostaw.

Również z innych stron tego powiatu nadchodzą meldunki o sprzedaży przez chłopów pierwszego zboża.

We wsi Budków — Bolesław Sawicki dostarczył 540 kg zboża, z Żarnowa — Witold Krzyżewski — 67 kg, a Stanisław Biegała — 141 kg zboża.

W Tomaszówku, jak pierwszy odwiedził zboże — Władysław Sosnowski i Walenty Sosnowski.

S. Zaborek
Przysucha

Jako jedna z pierwszych w pow. Radom spółdzielca produkcyjna w Winiawie wykonała całoroczny plan dostaw zboża, dostarczając do punktu skupu 1800 kg zboża, 1200 kg jęczmienia kontraktowanego, dostarczając spółdzielcy w ustalonym terminie.

W gromadzie Stawiany (pow. Pińczów) pierwszy przywiózł zboże do punktu skupu — młody chłop ze wsi Wola Zydowska ob. Grzegorz Boberk.

E. Rok
Stawiany

Przodujący chłop ze Strykowic Górnych (pow. Zwoleń) był pierwszym, który dostarczył zboże z tegorocznych zbiorów do punktu skupu, wykonując swój plan w 60 proc.

W 100 procentach...

Ob. Władysław Soból z Zakładowej k/Radomia wykonał w 100 procentach patriotyczny obowiązek sprzedaży zbóż państwu. W 100 procentach zrealizował swój plan dostaw ob. Bolesław Paduch z Jedlińska. Całoroczny wymiar dostarczył

W tym samym dniu, tj. 2 km, przywieźli do punktu skupu swoje zboże następni chłop: Józef Waszczak, Aleksander Stawarz oraz Władysław Wójcik z Tezowa.

Cz. Kamionka
Zwoleń

Władysław Michalski i Piotr Żyła z Mikulowic (pow. Busko) byli pierwszymi na wsi, którzy w 100 proc. wykonali już całoroczne plany skupu zboża. Przykład tych chłopów winien zmotywować innych do oddania pierwszego zboża — państwu.

St. Kapuła
Busko

Do punktu skupu w Kozienicach, jako pierwszy przyjechał ze zbożem ze Słowika Starego: Stefan Mazur i Józef Pajczek. Pierwszy z nich dostarczył 501 kg, a drugi 487 kg zboża. Z innych wsi dostarczyli zboże: Antoni Głuszek ze Starej Wsi i Józef Paleć z Holińców.

W. Jaworski
Kozienice

Mimo opóźnionych w stosunku do innych rejonów żniw, w gromadzie Pełczyska (pow. Pińczów) już 28 ub. m. Władysław Selwierski, Leon Piatek i Józef Kaczmarek ze wsi Kostrzyszyn — dostarczyli pierwsze zboże dla państwa.

O dostawach, meldują również z gromady Ziola Pińczowska.

W. Kucharski
Pińczów

Przykład aktywny gromadzie go ma poważny wpływ na wykonanie planów gospodarczych — w tym wypadku — na wykonanie planu skupu zboża. Najlepszym tego dowodem są dostawy w Skaryszewie. Gdy pracownicy GS przywieźli zboże na punkt skupu, wówczas w ciągu dwóch dni poszło ich śladem kilkunastu chłopów i sprzedali państwu ogółem blisko 18 kwintali zboża.

Trzeba więc brać przykład z przodowników dostaw zbożowych — z takich, jak pracownicy GS-u w Skaryszewie, jak przewodniczący Prezydium GRN w Brudnowie i jak spółdzielcy z Polan. Hasło: W 100 PROCENTACH WYKONAĆ PRZEDTERMINOWY PLAN SPRZEDAŻY ZBOŻA PAŃSTWU — winno być realizowane w każdej gromadzie i wsi przez wszystkich chłopów.

Wyniki Międzynarodowego Konkursu Literackiego zorganizowanego w związku z V Festiwalem

Jury Międzynarodowego Konkursu Literackiego, zorganizowanego w związku z V Festiwalem Młodzieży i Studentów, po zapoznaniu się z 377 pracami z dziedziny poezji, prozy, scenariuszy teatralnych, filmowych, słuchowisk radiowych, artykułów dziennikarskich nadesłanymi z 41 krajów — przyznało najwyższą nagrodę: tj. dyplomy i tytuły laureatów Międzynarodowego Konkursu Literackiego oraz złote medale — Francisca Karel (Francja), autorowi utworu „Do zobaczenia, moje dziecko” (A bientôt, mon enfant) i Franzowi Frühmannowi (NRD) za utwór „Podróż do Stalingradu” (Die Fahrt nach Stalingrad).

I nagrody i złote medale jury konkursu przyznało następującym pisarzom za utwory poetyckie:

Tassos Livadites (Grecja) — utwór „Wicher dmię na skrzyżowaniach dróg świata” (It blewa on the crossroads of the world); Tadeusz Różewicz (Polska) — „Równina”; Robert Nemiroff (USA) — „Wiosenna pieśń ulicy Harlemu” (Harlem street spring song); Maria Banus (Rumunia) — „Do ciebie mówię, Ameryko” (To you, America, I speak); Luigi Pradella (Włochy) —

W Indonezji kryzys rządowy trwa

DELHI PAP. Jak donoszą z Dżakarty, w Indonezji trwa kryzys rządowy. Przywódca partii Masjumi Sukiman, przywódca partii narodowej Wilopo i bezpartyjni członkowie parlamentu Asaat, którym powierzono sformowanie nowego gabinetu ministrów, rzekli się tej misji. Oświadczili oni, że nie udało im się osiągnąć porozumienia w sprawie sformowania nowego rządu.

Konferencja astronautyczna w Kopenhadze z udziałem delegatów ze wszystkich kontynentów

KOPENHAGA PAP. W Kopenhadze trwają obrady dorocznej konferencji astronautycznej. Uczestniczy w niej około 100 delegatów — specjalistów z różnych dziedzin astrofizyki — z 19 krajów wszystkich kontynentów. Ze Związku Radzieckiego na konferencji obecni są obserwatorzy — prof. Ogorodnikov i Siedow.

Pierwsze dwa dni obrad konferencji poświęcone były zagadnieniom organizacyjnym. 3 bm. rozpoczęto dyskusję na tematy naukowe. Uczestnicy konferencji, jak się przewiduje, omawiać będą szeroko m. in. sprawy satelitów Ziemi i lotów międzyplanetarnych.

O zjednoczenie Niemiec

Przedstawiciele życia politycznego Niemiec zachodnich za nawiązaniem stosunków między NRD i NRD

BERLIN PAP. Jak podaje agencja ADN, w Niemczech zachodnich coraz więcej polityków i czolowych przedstawicieli życia publicznego domaga się od rządu brytyjskiego nawiązania kontaktów z Niemcami Republiką Demokratyczną.

Wychodzący w Dusseldorfie dziennik „Rheinisch-Westfälische Rundschau” opublikował artykuł deputowanego do Bundestagu Arthura Sternera, nie należącego do żadnej frakcji parlamentarnej. W artykule tym Sternier domaga się nawiązania kontaktów między Niemcami zachodnimi a NRD. Podkreśla on doniosłość nawiązania kontaktów z Niemcami zachodnimi i realność propozycji radzieckich w sprawie przeprowadzenia rozbrojenia etapami oraz jednoczesnego odbudowy etapami jednolitego Niemiec. Sternier pisze, że jeśli prezydent Eisenhower i przewodniczący Rady Ministrów ZSRR Bulganin — którzy ideologicznie są do siebie tak samo dalecy, jak ministrowie rządu NRD i NRD — zasiadli jednak za wspólnym stołem, powinno być również możliwe dla ministrów obu państw niemieckich, Sternier wyraża pogląd, że cztery mocarstwa powinny działać w tym kierunku, aby między rządem NRD i NRD podjęte zostały rokowania w sprawie

„General Atropo” (II generała Atropo); Josef Kalnar (CSR) — „Czeski sen” (Cesky sen); Milan Kundera (CSR) — „Ostatni maj” (Posledni maj); Aleksis Parnis (Grecja) — „Pieśń o Belojannisie; Federico Alvarez Arreque (Meksyk) — „Escucha”; Thuc Ha (Wietnam) — „Oczekuj mnie” (Attendez moi).

W dziale prozy nagrody otrzymał: Aleksander Seibor-Rylski (Polska) utwór „Iwan”; Karl Veken (NRD) „Klucz do piwnicy” (Der Kellerschlüssel); Slaw Karaslawow (Bulgaria) — „Szczęście za jednego” i Vladimir Minac (CSR) — „Opowiadanie dla wnuków” (Rozprávka pre vnukov).

I nagrody za teksty do pieśni: Lew Oszanin (ZSRR) — „My młodzi” i za słowa do „Pieśni młodości” — Jan Galickowski i Tadeusz Urgan (Polska).

W dziale teatru, scenariusza filmowego, słuchowiska radiowego i eseju — pierwszej nagrody nie przyznano. II nagrody i srebrne medale za utwory poetyckie otrzymali: W. Zubariow (ZSRR) — „Równina”; Cesar U. Ayola Paredes (Ekwador) — „Poemat o koinerzu” (Los poemas del soldado); Pál N. Diago Sambo (Senegal) — „Mój Festiwal w rytmie” (Mon Festival en rythme); Pierwar Stefanov (Bulgaria) — „Kamienie młodości”; Günther Deiche, Lori Ludwig i Margarette Neuman — „Ukochany kraj” (Geliebtes Land).

Za utwory prozą: Balwant Gargi (Indie) — „Uścisk dłoni” (The handshake); Siergiej Fieozistow (ZSRR) — „Kirkka i Pimka”; Alfredo Rivas Castillo (Ekwador) — „Wojna” (La Guerre); Horst Baseler (NRD) — „W cieniu wielkiego Jose” (Im Schatten des großen Jose); Manfred Bieler (NRD) — „Ptasie gniazdo” (Der Vogelherd); Ludwik Askenazy (CSR) — „Duszan i general” (Duszan a general); György Aranyosi (Węgry) — „Właz” (Le Vitelloteur); Hilmar Wulff (Dania) — „Sen o własnej ziemi” (Der Traum von eigener Erde); Nars El-din El-bahar (Syria) — „Abou Diab nie widzi wojny” (Abou Diab deteste la Guerre).

Za utwory sceniczne: Juan Salazar Meneses (Wenezuela) — „Czarownice i deszcz” (Los du-

endes y la lluvia); Samuel Feldman (Argentyna) — „Przed świtem” (Antes del amanecer); G. Sevastogiou (Grecja) — „Matka Marcusso składa przysięgę” (Maman Marcusso prete serment).

Za scenariusze filmowe — zespołowi z Uniwersytetu Wasedy (Japonia) — Kujuro Kuri — Hama i „Mugen no Hito”.

Za słuchowisko radiowe: Otto Horn — Austria — „Reportaż z zachodnich krajów” (Abendländische Reportage).

II nagrody na słowa do pieśni otrzymał: S. Charitonow — ZSRR — „Marsz młodości polskiej”; I. Osada — Japonia — za słowa do pieśni: „Nigdy więcej bomby atomowej”; A. M. Zachata — CSR za tekst „Pieśń o Fieuktu”.

III nagrody i brązowe medale za utwory poetyckie otrzymał: Hugo Ruy — Urugwaj — „Warszawa i inne poematy”; Tereza Varsovia i otros poetas; Achilleas Pylotis — Cypr — „Zapytanie (La question)”; Za utwory prozą: Imre Kovacs — Węgry — „Nie wiedziałam Katica” (Die Unbekannte Katica); Carl Amery — NRD — „Wieszcz Claude’a”; (Solres in der Provinz); Franz Kain — NRD — „Dziwaczyna z jagodami” (Das Beeren mädchen); Eban Mart — Meksyk — „Stare i młode” (El viejo y el joven); Ko Tun Shein — Burma — „Przełom” (In transition); Yvette Parent — Francja — „Złoty wiek” (L’age d’or); Za utwór sceniczny: Gabriel Gesten — Francja — „Barwa chleba” (La couleur du pain); Za scenariusz filmowy: Helen Fullerton — W. Brytania — „Pozdrowienie życia” (Salute to life).

III nagrody za słowa do pieśni otrzymał: Paul Wiens — NRD, Lew Oszanin — ZSRR i Frankie Halas — CSR.

Jury Międzynarodowego Konkursu Literackiego przyznało również nagrody specjalne. „Nagrode Pokoju” otrzymał Philipp Wiebe — NRD — „Może tak by się stało” (Vielleicht wurde es so kommen). „Nagrode przyjaźni” — Heinz Kohlan — NRD. „Nadzieja żyje w garści” — „Calib” (Hoffnung lebt in den Zweigen der Caliba). „Nagrode Pracy” — Marek Hlas — Polska — „Robotnicy”. „Nagrode Jedności” — Jiri Morek — CSR — „Babilońska Wieś” (Babilonska Ves).

„Nie ma powodów, aby terytoria leżące między Wisłą a Morzem Chłopskim nie miały się stać korzystnym rynkiem dla eksportu brytyjskiego”

Koła przemysłowe Zachodu domagają się rozszerzenia handlu z krajami obozu pokoju

NOWY JORK PAP. Tygodnik „Export Trade and Shipping” zamieszcza szereg wiadomości z Anglii i w Japonii za dionymi ze Związku Radzieckiego

W wiadomości z Londynu tygodnik podaje, że dyrektor największej w Anglii firmy eksportowej motorów Diesla i silników elektrycznych, Miles Bevor, oświadczył niedawno, że Chiny „są dla nas ogrom-

nie „Export Trade and Shipping” zamieszcza szereg wiadomości z Anglii i w Japonii za dionymi ze Związku Radzieckiego

W wiadomości z Londynu tygodnik podaje, że dyrektor największej w Anglii firmy eksportowej motorów Diesla i silników elektrycznych, Miles Bevor, oświadczył niedawno, że Chiny „są dla nas ogrom-

nie „Export Trade and Shipping” zamieszcza szereg wiadomości z Anglii i w Japonii za dionymi ze Związku Radzieckiego

W wiadomości z Londynu tygodnik podaje, że dyrektor największej w Anglii firmy eksportowej motorów Diesla i silników elektrycznych, Miles Bevor, oświadczył niedawno, że Chiny „są dla nas ogrom-

Zyski i reklama

NOWY JORK PAP. Wielkie koncerny amerykańskie General Motors, General Electric i U. S. Steel Corp. osiągnęły w minionym półroczu — jak podaje prasa — rekordowe zyski. Np. zyski General Motors wyniosły 661 milionów dolarów, zaś General Electric — ponad 100 mln. dolarów.

Dziennik „New York Herald Tribune” stwierdza, że w roku ubiegłym na cele reklamowe wydano w St. Zjednoczonych łącznie ponad 2 miliardy dolarów. 600 mln. dolarów kosztowały reklamy zamieszczone w prasie.

Nagrodę specjalną, poza konkursem, otrzymał Pavel Kouta z CSR za sztukę „Dobra pieśń” (Dobra pjesen).

W dziale dziennikarskim konkursu literackiego I nagrody otrzymał: Johann Koplowitz — (NRD), Luiz Soares Lopez — (Meksyk) i Jerzy Wisniewski — (Polska). II nagrody przyznano: Mohamed Khan — (Gujana), Imre Kovacs — (Węgry), Herman Otto — (NRD) i Trism Cosovel — (Rumunia). III nagrody otrzymał: John Conley — (W. Brytania), Stephen Cooper — (Australia), Walter Kaufman — (Australia), Jacek Bochen — (Polska), Istvan Gador — (Węgry) i Karol Malczewski — (Polska). Nagrody specjalne „Pokoju” przyznano Tadeuszowi Myśliwskiemu i Ignacemu Rudkiewiczowi — (Polska); nagrodę „Przyjaźni” — Krystyna Usarek — (Polska), nagrodę „Pracy” — Selja Kasajina — (Japonia) i nagrodę „Jedności” — Niravjan Bharatiya (Indie).

Komunikat Bułgarskiej Agencji Telegraficznej w sprawie katastrofy samolotu izraelskiego

SOFIA PAP. — Dzienniki bułgarskie ogłosiły w dniu 3 bm. następujący komunikat Bułgarskiej Agencji Telegraficznej w sprawie katastrofy samolotu izraelskiego:

Na podstawie danych zawartych w protokole końcowym specjalnej komisji rządowej, która badała okoliczności katastrofy samolotu izraelskiego, Bułgarska Agencja Telegraficzna upoważniona została przez rząd Ludowej Republiki Bułgarii do ogłoszenia następującego komunikatu:

1) 27 lipca br. o godzinie 7 min. 10 węgł czasu bułgarskiego 4-silnikowy samolot pasażerski typu „Constellation”

Kriszna Menon wyjechał z Genewy

GENEWA PAP. Jak już podaliśmy, w Genewie przebywał ostatnio stały przedstawiciel Indii w ONZ Kriszna Menon, który kontaktował się tam z uczestnikami rokowań chińsko-amerykańskich, ambasadorami Wang Ping-nanem i Johnsonem. 3 bm. Kriszna Menon opuścił Genewę, udając się w drogę powrotną do Delhi.

dług posłanych wiadomości 40-50 — osobowa delegacja japońska wyjechała do Pekinu, japońskie stowarzyszenie dla rozwoju stosunków handlowych zamierza wysłać delegację do Chin — Ludowych, jak również zaprosił przedstawicieli handlowych z NRD i Czechosłowacji.

Jak donosi z Montevideo dziennik „Imprensa Popular”, siedemnastu deputowanych do parlamentu brazylijskiego stanowiącego w Pekinie, japońskie stowarzyszenie dla rozwoju stosunków handlowych zamierza wysłać delegację do Chin — Ludowych, jak również zaprosił przedstawicieli handlowych z NRD i Czechosłowacji.

Jak donosi z Montevideo dziennik „Imprensa Popular”, siedemnastu deputowanych do parlamentu brazylijskiego stanowiącego w Pekinie, japońskie stowarzyszenie dla rozwoju stosunków handlowych zamierza wysłać delegację do Chin — Ludowych, jak również zaprosił przedstawicieli handlowych z NRD i Czechosłowacji.

Jak donosi z Montevideo dziennik „Imprensa Popular”, siedemnastu deputowanych do parlamentu brazylijskiego stanowiącego w Pekinie, japońskie stowarzyszenie dla rozwoju stosunków handlowych zamierza wysłać delegację do Chin — Ludowych, jak również zaprosił przedstawicieli handlowych z NRD i Czechosłowacji.

Jak donosi z Montevideo dziennik „Imprensa Popular”, siedemnastu deputowanych do parlamentu brazylijskiego stanowiącego w Pekinie, japońskie stowarzyszenie dla rozwoju stosunków handlowych zamierza wysłać delegację do Chin — Ludowych, jak również zaprosił przedstawicieli handlowych z NRD i Czechosłowacji.

Jak donosi z Montevideo dziennik „Imprensa Popular”, siedemnastu deputowanych do parlamentu brazylijskiego stanowiącego w Pekinie, japońskie stowarzyszenie dla rozwoju stosunków handlowych zamierza wysłać delegację do Chin — Ludowych, jak również zaprosił przedstawicieli handlowych z NRD i Czechosłowacji.

Jak donosi z Montevideo dziennik „Imprensa Popular”, siedemnastu deputowanych do parlamentu brazylijskiego stanowiącego w Pekinie, japońskie stowarzyszenie dla rozwoju stosunków handlowych zamierza wysłać delegację do Chin — Ludowych, jak również zaprosił przedstawicieli handlowych z NRD i Czechosłowacji.

Jak donosi z Montevideo dziennik „Imprensa Popular”, siedemnastu deputowanych do parlamentu brazylijskiego stanowiącego w Pekinie, japońskie stowarzyszenie dla rozwoju stosunków handlowych zamierza wysłać delegację do Chin — Ludowych, jak również zaprosił przedstawicieli handlowych z NRD i Czechosłowacji.

Jak donosi z Montevideo dziennik „Imprensa Popular”, siedemnastu deputowanych do parlamentu brazylijskiego stanowiącego w Pekinie, japońskie stowarzyszenie dla rozwoju stosunków handlowych zamierza wysłać delegację do Chin — Ludowych, jak również zaprosił przedstawicieli handlowych z NRD i Czechosłowacji.

Jak donosi z Montevideo dziennik „Imprensa Popular”, siedemnastu deputowanych do parlamentu brazylijskiego stanowiącego w Pekinie, japońskie stowarzyszenie dla rozwoju stosunków handlowych zamierza wysłać delegację do Chin — Ludowych, jak również zaprosił przedstawicieli handlowych z NRD i Czechosłowacji.

Jak donosi z Montevideo dziennik „Imprensa Popular”, siedemnastu deputowanych do parlamentu brazylijskiego stanowiącego w Pekinie, japońskie stowarzyszenie dla rozwoju stosunków handlowych zamierza wysłać delegację do Chin — Ludowych, jak również zaprosił przedstawicieli handlowych z NRD i Czechosłowacji.

Rozmowy genewskie otwierają drogę do poprawy stosunków między Chinami a USA

Prasa światowa o rozmowach Chin — St. Zjednoczone

NOWY JORK PAP. Prasa amerykańska nadal bardzo szeroko komentuje trwające w Genewie rokowania między USA a Chinami Republiką Ludową. Wiele dzienników wyraża przypuszczenie, że podczas tych rokowań sprawa repatriacji obywateli chińskich z USA i amerykańskich z Chin zostanie pomyślnie uregulowana.

„Chiny — pisze znany komentator Lawrence w „New York Herald Tribune” — zrobiły sensacyjne posunięcie (choć o przedterminowe zwolnienie 11 lotników amerykańskich skazanych za szpiegostwo) i zademonstrowały przyjaźnią postawę. Rząd USA zmuszony jest przez opinię publiczną do wysłuchania argumentacji Chin w sprawie całości sytuacji na Dalekim Wschodzie. Rządy W. Brytanii i Francji w gruncie rzeczy chcą, aby St. Zjednoczone oddały Formozę (Tajwan) chińskim komunistom”.

Komentator agencji United

Press w depeszy z Tokio pisze: „Oczekuje się, że po zwolnieniu lotników rozlegną się z różnych stron świata głosy żądające dopuszczenia Chin do ONZ”.

PARYŻ PAP. Szereg dzienników francuskich wyraża opinię, że w Waszyngtonie wyłoniły się rozbieżności w kwestii rokowań z Chinami. Zdaniem „France Soir”, różnice zdań w tej sprawie istnieją między Eisenhowerem a Dullesem, „Eisenhower i jego doradcy są zwolennikami dość odważ-

nej polityki pokoju i skłaniają się ku bardzo szerokiej dyskusji nad wszystkim problemami w stosunkach między Waszyngtonem a Pekinem — pisze dziennik — zaś Dulles i technokraci z dyplomacji wypowiadają się za polityką bardziej ostrożną i chcą ograniczyć debatę chińsko — amerykańską do kilku punktów”.

W związku z przedterminowym zwolnieniem 11 lotników amerykańskich dziennik „Paris Presse” stwierdza, że „Amerykanie zostali zbiti z tropu inicjatywą Chińczyków”, a „Monde” pisze m. in., że ta inicjatywa „wywołała przychylną wrażliwość w opinii amerykańskiej”. „Combat” pisze też, że „Waszyngton był zaskoczony wielką wagą, jaką proponował wysunął przez Pekin”.

LONDYN PAP. Dyplomata, który korespondent dziennika „Times” pisze, że decyzja w sprawie zwolnienia 11 lotników amerykańskich „została dobrą przysługą dla Foreign Office” — dodaje: „Chiny chcą, aby rozmowy genewskie zakończyły się powodzeniem”.

Rozmowy genewskie — pisze „Yorkshire Post” — „otwierają drogę do poprawy stosunków między Chinami a USA. Sprawa pokoju może na tym tylko zyskać”.

M. A. Jasnow przyjął delegację Skupczyny Jugosławii

MOSKWA PAP. Przewodniczący Komitetu Wykonawczego Rady Moskiewskiej M. A. Jasnow przyjął delegację Skupczyny Federalnej Ludowej Republiki Jugosławii, która przebywała w Moskwie na zaproszenie Rady Najwyższej ZSRR.

M. A. Jasnow w imieniu Rady Moskiewskiej i wszystkich mieszkańców Stolicy Kraju Rad serdecznie powitał gości jugosłowiańskich. Mówił on przedstawicielom narodu jugosłowiańskiego o działalności Komitetu Wykonawczego Rady Moskiewskiej.

Przez półtora godziny prowadzono ożywioną przyjacielską rozmowę.

Przewodniczący delegacji parlamentu jugosłowiańskiego W. Bakarić podziękował M. A. Jasnowowi za serdeczne przyjęcie.

Ludność Cypru walczy przeciwko kolonizatorom angielskim

LONDYN PAP. 2 bm. odbył się na Cyprze 24-godzinny strajk powszechny protestujący przeciwko kolonizacji wyspy przez Anglików. W strajku wzięła udział cała grecka ludność wyspy.

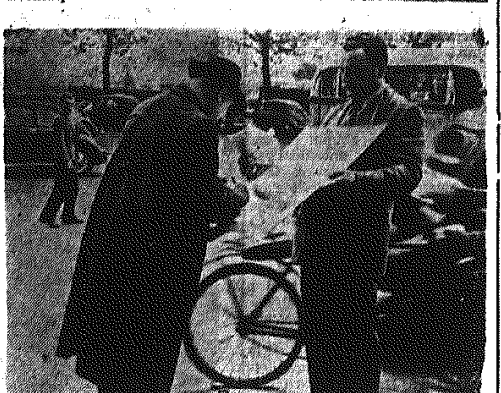
W głównym mieście wyspy Nicosii odbyły się wielkie demonstracje antybrytyjskie.

Wzburzenie opinii argentyńskiej po zamordowaniu dr Ingalinelli

NOWY JORK PAP. Jak donoszą z Buenos Aires, wzburzenie wywołane zamordowaniem przez policję doktora Ingalinelli przysięgła na siłę.

W prowincji Cordoba doszło do starć pomiędzy studentami a policją. Szereg osób odniosło rany. Manifestacje studenckie odbyły się również w Tucuman i

w Rosario, gdzie policja dokonała aresztowań. W całym kraju wielu lekarzy przerwało pracę stając się do apelu protestacyjnego konfederacji lekarzy argentyńskich. Dnia 3 bm. do strajkujących lekarzy przyłączyli się adwokaci oraz studenci uniwersytetu w Buenos Aires.

Kompania zbierania podpisów pod Analem Wiedeńskim w Niemczech dnia 12. na zdjęciu: zbieranie podpisów przed zbudami „Annenmann Rohrenwerke” w Düsseldorfie. Fot. — CAP.

Medzy wierszami

PO STAREMU

„Głównie kosztuje w oryginalnym kolorze feldgrau, wypróbowanej jakiejś. Pasy dla przywódców, sprzączki do pasów i czarna koralowa i napisem „Gott mit uns”.

Takie ogłoszenie zamieścił niedawno „Stahelheim”, organ zachodnio — niemieckiej organizacji hitlerowskiej o tej samej nazwie. By nie było wątpliwości, że starzy ludzie na starych miejachach i w starych uniformach.

KLIENT KLIENTOWI NIE RÓWNY

„Nowoutworzona zachodniomniemiecka linia lotnicza Luft-hansa otrzymała koncepcję na zbieranie pasażerów i towarów z amerykańskich portów lotniczych, koncepcję, której od-miutlania dotąd innym zagranicznym liniami lotniczymi. Koncepcja została udzielona wbrew protestom amerykańskich linii lotniczych na żądanie Departamentu Stanu” — donosił niedawno angielski „Daily Express”.

Uprowadzony klient — nie ma co mówić.

O szybsze tempo rozwoju rolnictwa polskiego i o umocnienie pozycji socjalizmu na wsi polskiej w przyszłym pięcioleciu

Z problemów IV Plenum KC PZPR

W dniach 13 i 16 lipca obradowało w Warszawie IV Plenum Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej. Plenum wysłuchało referatu członka Biura Politycznego KC PZPR tow. Zenona Nowaka o zagadnieniach rozwoju rolnictwa w planie pięcioletnim 1956 — 1960.

Plenum dokonało skonkretyzowania i rozwinięcia uchwał II Zjazdu dotyczących dalszego rozwoju produkcji rolnej zarówno w sektorze socjalistycznym, jak i w indywidualnym gospodarstwie chłopskim; omówiono również środki zmierzające do zwiększenia pomocy państwa dla rolnictwa w najbliższym czasie.

Plenum wybrało złożoną z przedstawicieli aktywu centralnego i czołowych działaczy terenowych Komisję, której zlecono opracowanie, na podstawie materiałów przedstawionych na Plenum, referatu tow. Nowaka oraz dyskusji na Plenum — projektu uchwały o zadaniach pięcioletniego planu rozwoju rolnictwa.

II Zjazd naszej partii opracował plan systematycznej pracy nad zapewnieniem stałego wzrostu stopy życiowej ludzi pracy w Polsce. Stwierdzając, że konieczny jest dalszy rozwój przemysłu ciężkiego, gdyż na nim opiera się rozwój całej naszej gospodarki narodowej, II Zjazd wskazał na decydującą wagę przyspieszenia rozwoju naszego rolnictwa dla wzrostu stopy życiowej ludności.

Między tempem rozwoju naszego przemysłu i naszego rolnictwa wytyczyła się w ostatnich latach nadmierna dysproporcja. Wiele w tym winne wskazał II Zjazd, dotyczących wzmożenia troski o rolnictwo, w pewnym stopniu zlagodziło to nadmierną dysproporcję, ale dotąd nie zdołaliśmy przyspieszyć jej w pełni.

Nasza produkcja przemysłowa na głowę ludności będzie w 1955 roku stanowiła 570—580 proc. w stosunku do okresu przedwojennego. Natomiast nasza produkcja rolnicza wyniesie nie więcej jak 140 proc. w porównaniu z tym okresem. Jeśli nasza produkcja przemysłowa na głowę ludności wzrosła od r. 1938 niemal sześciokrotnie, to produkcja rolnicza — mniej niż o połowę.

A przecież bez szybszego podniesienia produkcji rolniczej nie można zabezpieczyć stałego polepszenia w odżywianiu się ludności.

Byliśmy przed wojną jednym z najgorzej odżywianych się narodów w Europie. Szczególnie niska — w porównaniu z rozwiniętymi krajami kapitalistycznymi — była nasza konsumpcja mięsa, tłuszczów i cukru.

W ciągu dziesięciu lat w naszym ludowym spożyciu mięsa i tłuszczów zwierzęcych na głowę ludności wzrosło u nas, w porównaniu z rokiem 1938, o 63 procent — a więc o dwie trzecie, spożycie cukru — o 83,6 proc. To znaczy o przeszło cztery piąte. Jest to sporo. Ale nie możemy zadowolić się tym wzrostem. Wiemy, że w wielu ośrodkach kraju występuje u nas brak w zapasach mięsa, sem, wiemy, że importujemy bardzo poważnie ilości ziarna na paszę i na chleb, a mimo to nie potrafimy zniżyć br. spowodowały trudności w zapasowaniu w chleb terenów wiejskich i mniejszych miasteczek.

Wynika stąd jasno: jeśli chcemy zapewnić wzrost stopy życiowej, jeśli chcemy zapewnić coraz lepsze wyżywienie ludności kraju — to musimy osiągnąć w najbliższych latach poważny wzrost produkcji rolniczej, musimy zapewnić, aby nasza rolnictwo produkowało więcej zboża, mięsa i tłuszczów.

IV Plenum proponuje, aby partia postawiła sobie za cel osiągnięcie w ciągu najbliższych 5 lat takiego wzrostu konsumpcji podstawowych artykułów spożywczych, aby na każdego mieszkańca kraju, w porównaniu z okresem przedwojennym, przypadło średnio dwa razy więcej mięsa i smalcu, o 80 proc. więcej miodu i masła oraz ponad 2,5 raza więcej cukru.

Jak osiągnąć ten wzrost? Po przez odpowiedni wzrost produkcji rolniczej, roślinnej i zwierzęcej.

IV Plenum Komitetu Centralnego proponuje przyjęcie za cel dla przyszłego pięcioletniego planu zwiększenia produkcji rolnictwa o ponad 20 proc.

Gdy się mówi — ponad 20 proc. w ciągu pięciu lat — to może się wydawać niewiele. Niemniej — zwłaszcza temu, kto przywykł do o wiele większych wskaźników wzrostu w przemyśle. Ale trzeba pamiętać, że chodzi tu o rolnictwo — gdzie szybki przyrost produkcji trudniejszy jest ze względu zarówno

W chwili obecnej odbywają się wojewódzkie narady aktywu partyjnego, poświęcone omówieniu materiałów IV Plenum, zadań postawionych przez Plenum, rozważaniu miejscowych potrzeb i możliwości rozwoju rolnictwa. Dyskusja slegnie jeszcze głębiej w teren — do podstawowych organizacji partyjnych wsi, do terenowych rad narodowych oraz do zakładów pracujących na potrzeby wsi. Wnioski z tej dyskusji będą uwzględnione w pracy Komkaji.

Równocześnie nasze organizacje partyjne i rady narodowe już teraz przystępują w swej pracy do realizacji wytycznych IV Plenum, które mogą i powinny być wcielone w życie niecałkowicie od dyskusji.

„Trybuna Ludu” omówi podstawowe zagadnienia IV Plenum w szeregu artykułów niezależnie od dalszych materiałów informacyjnych, dyskusyjnych i publicystycznych dotyczących pięcioletniego planu rozwoju rolnictwa. Artykuł niniejszy jest pierwszym z cyklu poświęconego problemom IV Plenum KC.

W tej wielkiej bitwie o chleb i mięso szczególnie ważną rolę odgrywać mają Państwo w Gospodarstwie Państwa Rolne. IV Plenum poddaje pod rozważanie postawienie przed Państwowymi Gospodarstwami Rolnymi bardzo poważnych, znacznie zwiększonych w porównaniu ze stanem obecnym zadań w dziedzinie produkcji roślinnej i hodowlanej. Wzrost produkcji zbożowej PGR powinien być osiągnięty w drodze dużej, zwykłej, w czterech zbożach i znaczniejszego rozszerzenia uprawy kukurydzy. W r. 1960 około 1,5 produkcji ziarna powinna wynieść produkcja kukurydzy. Przeszło dwukrotnie powinna wzrosnąć PGR-nasza produkcja żywności, około 2,5 raza — produkcja mięsa.

Zapewnienie takiego rozwoju rolnictwa — zarówno jego sektora socjalistycznego jak i sektora indywidualnego — wymaga poważnej pomocy ze strony państwa ludowego. W szczególności — znacznie zwiększyć wyposażenie rolnictwa w sprzęt mechaniczny i dostawę nawozów sztucznych.

Wartość produkcji maszyn i narzędzi rolniczych powinna do 1960 r. wzrosnąć o 100 proc. w porównaniu z rokiem 1955 prawie trzykrotnie. Park traktorów PGR i PGR w tym samym czasie musiałby ulec podwojeniu w stosunku do stanu obecnego.

W ciągu najbliższych pięciu lat rolnictwo polskie powinno otrzymać kilkadziesiąt tysięcy kombinów i odpowiednią ilość wszelkiego innego sprzętu. Umocnienie to do kompleksowej mechanizacji wszystkich w zasadzie kolejnych procesów produkcyjnych związanych z produkcją zboża, ziemniaków i buraków cukrowych w gospodarstwie indywidualnym — w PGR i w spółdzielczym produkcyjnym, a także, pozwoliłoby na udzielenie poważnej pomocy maszynowej gospodarstwu indywidualnemu.

W ciągu ubiegłych 6 lat zapewnienie rolnictwa w naszym kraju wzrosło o przeszło 100 proc. W przyszłym pięcioletniu wzrosło ono przypuszczalnie o 70—80 proc. w porównaniu ze stanem obecnym.

W ciągu najbliższych lat powinno być wykonane poważne roboty melioracyjne na gruntach ornych oraz użytkach zielonych na przestrzeni kilkuset tysięcy ha. Roboty te powinny dać wzrost plonów z hektara na gruntach ornych o 2—4 kwintali.

Zapewnienie wszystkich tych przedsięwzięć wymaga poważnego wzrostu nakładów inwestycyjnych państwa ludowego na cele rozwoju rolnictwa. Po II Zjeździe nakłady te wzrosły poważnie. Nakłady inwestycyjne na rolnictwo (łącznie z kredytami) dla gospodarstw indywidualnych w r. 1955 były o 90 proc. większe od tychże kredytów w r. 1953. W ciągu pięcioletnia powinny one wzrosnąć dalej — do r. 1960 o około 80 proc.

Szereg zadań postawionych przez IV Plenum wymaga już obecnie podjęcia energicznych kroków w terenie dla ich wykonania. Jasne jest, że zagadnienia walki o zwiększenie uprawy odogów, o wyższą agrotechnikę i rozwój hodowli, o racjonalną gospodarkę, o możliwość pełnego wykorzystania sprzętu itd., itp. nie wymagają czekania na wyniki dalszych dyskusji. Sprawy te można i trzeba rozwiązać już dziś, plonować ich w najbliższych tygodniach i nie słuchać, by jeśnienno roboty w polu przesyły pod znakiem walki o jak najlepszy i jak najpóźniejszy wykonanie zadań IV Plenum. Aby chłop indywidualny, spółdzielca i pracownicy PGR przystąpili do tych robót w pełni świadomości postawionych przed nimi celów.

Równocześnie jednak trzeba, aby w kraju, w naszych organi-

nych, w uleganiu naciskowi zaoferowanej części mas chłopskich. Tam, gdzie towarzysze lekceważą sprawy indywidualnych gospodarstw chłopskich, mamy do czynienia z tendencjami seklerskimi, biurokratycznymi, administratorskimi. Ale obok tych tendencji, które powinny być systematycznie i na każdym kroku zwalczane — istnieją i przyczyny inne. Chodzi przede wszystkim o to, że często nie potrafiliśmy dostatecznie konkretnie powiedzieć, jak należy łączyć ze sobą walkę o wykonanie tych dwóch zadań, że nie potrafiliśmy w pełni uświadomić towarzyszącej nierozdzielnej więzi między tymi zadaniami.

Obrady IV Plenum i materiały przedstawione przez Plenum całej partii stanowią pierwszy krok w kierunku skonkretyzowania i pogłębienia wytycznych II Zjazdu, dotyczących sprawy łączenia walki o rozwój spółdzielczoci produkcyjnej z walką o wzrost globalnej produkcji rolniczej, z walką o zwiększenie produkcji indywidualnych gospodarstw chłopskich.

W jakim kierunku idzie ta konkretyzacja i pogłębienie uchwał II Zjazdu?

Jeśli idzie o spółdzielczoci produkcyjną — IV Plenum położyło szczególny nacisk na umocnienie i podniesienie poziomu gospodarki istniejących spółdzielni produkcyjnych, tak, aby osiągały wysokie plony z hektara, zapewniły one coraz lepsze warunki swoim członkom i przez to stawały się ośrodkiem przyciągającym chłopów indywidualnych, aby także łącząc się z nimi, przystępowali do spółdzielni produkcyjnych. Wskazano, że należy dołożyć wszelkich starań, aby spółdzielnie produkcyjne w sposób coraz bardziej kompleksowy zmierzając do robot i przez to podnieść wydajność pracy w spółdzielniach. W oparciu o umocnienie i rozwój gospodarki istniejących spółdzielni, o rosnącą pomoc państwa, o rosnącą świadomość mas chłopskich — będziemy nadal upowszechniali ruch spółdzielczoci produkcyjnej, tworzyliśmy nowe spółdzielnie, w tym celu do rozwoju, złożone z rolników uczciwych, chłopów pracujących, przekonywanych o słuszności idei spółdzielczoci.

Jeśli idzie o gospodarkę indywidualną, IV Plenum z całą mocą podkreśliło wskazania II Zjazdu, dotyczące wskazania w gospodarce indywidualnej podstawowych jeszcze rezerw wzrostu produkcji rolnej. IV Plenum stwierdziło słuszność kierunku, nakreślonego przez II Zjazd — wzmożenia troski o wzrost produkcji gospodarstw indywidualnych drogą właściwego kierowania tą produkcją, walki o podniesienie poziomu agrotechniki i zootechniki w gospodarce indywidualnej, zapewnienia właściwych bodźców ekonomicznych dla pobudzenia jej produkcji. IV Plenum szczególnie nacisk położyło na postawienie (przez wszystkich na pośrednictwem GOM i POM, a także przy szerokim uwzględnieniu prostych form kooperacji w szerokiej skali do dyspozycji indywidualnego rolnictwa nowoczesnego sprzętu rolniczego, wytwarzanego w stałe rosnącej ilości przez nasz socjalistyczny przemysł.

Będziemy z mechanizacją coraz szerzej wkraczając na teren indywidualny, czyniąc z nowoczesnej techniki rolniczej coraz silniejszą i dynamiczniejszą produkcję indywidualnych gospodarstw chłopskich i wzrostu wydajności pracy w tych gospodarstwach oraz narzędzi umiennia i ucieśniania spójni między klasą robotniczą a chłopami pracującymi.

Utrzymując politykę bodźców materialnych w stosunku do rolnictwa indywidualnego, IV Plenum postawiło pod rozwagę partii zagadnienie dalszego pogłębienia tych bodźców — np. sprawę szerokiej kontraktacji dostaw zboża w powiązaniu z dostawami artykułów produkcyjnych dla rolnictwa. Podkreślając konieczność wzmożonej opieki państwa nad chłopami pracującymi — małorolnymi i średniorolnymi, IV Plenum równocześnie wezwało do stanowczego tępienia wszelkich wypaczeń naszej polityki izolacji kulańskiej i ograniczania jego eksploatorskich zapędów, wypaczeń wyrażających się przede wszystkim w traktowaniu niektórych średniaków jako kulańców oraz w podległościach, podrywających zdolność produkcyjną gospodarstw kulańskich i gniejących

ich do likwidacji tych gospodarstw.

IV Plenum położyło szczególny nacisk na tę konkretną formę zespolenia interesów ogólnospółdzielczych i interesów osobliwych chłopów indywidualnych, jaką stanowią np. spółki maszynowe, zespoły uprawowe i melioracyjne, zespoły hodowlane i plantatorów, spółki łaskarskie, itp. Te proste formy kooperacji chłopskiej posiadają poważne tradycje na naszej wsi i cieszą się dużą popularnością wśród chłopów. Dotąd były one niejednokrotnie przez nas zaniżowane i lekceważone. Plenum wezwało do ożywienia i aktywizacji pracy wszystkich tego rodzaju zespołów, do tworzenia nowych, do zachęcania i pobudzania wszelkich form zespolowej aktywności chłopek przy równoczesnej trosce o to, by nie stawały się one narzędziem elementów kulańskich lub spekulacji — kombinatorskich.

Materiały Plenum zawierają w sobie wiele zadań dla wszystkich organizacji i członków naszej partii, zawierają w sobie ogromne bogactwo problemów, do tworzenia dyskusji, w której, w oparciu o doświadczenia naszego aktywu i mas pracujących wsi, będziemy wytyczać w sposób coraz bardziej konkretny i szczegółowy drogę naszego posuwania się naprzód w walce o wzrost produkcji rolniczej i rozwój spółdzielczoci produkcyjnej.

Wiele zadań — spraw niecierpiących zwłoki — jest bowiem już dziś na analizie istniejących spółdzielni, doposażenie im, by przeprowadziły prace jesienne w sposób zorganizowany i na wysokim poziomie. agrotechnicznym, wykorzystanie wszelkiej wolnej mocy maszyn POM dla pomocy indywidualnym chłopom, sprawa agrotechnicznego kierownictwa pracami jesiennymi w indywidualnych gospodarstwach chłopskich itd. itp.

Bogactwo problemów — gdyż każda z tych wytycznych Plenum wymaga szczegółowego przedyskutowania, przemyslenia wielu spraw związanych z jej realizacją, konkretyzacji w stosunku do każdego terenu. Właśnie dlatego Plenum postanowiło przedstawić te całej partii i szerokiemu aktywowi bezpartyjnego dla jak najgruntowniejszego przedyskutowania, aby ostateczna uchwała była możliwie najdojrzalsza, oparta na kolektywnym doświadczeniu setek tysięcy ludzi pracy naszego rolnictwa.

Konkretyzacja i pogłębienie uchwał II Zjazdu, przez obrady IV Plenum KC polega więc przede wszystkim na tym, że w toku tych obrad podjęto próbę powiązania w praktyce dwóch spraw najważniejszych i decydujących w naszej polityce rolnej: sprawy walki o wzrost globalnej produkcji rolnictwa oraz sprawy walki o rozwój spółdzielczoci produkcyjnej. Ze nakreślono drogę wykorzystania wielkiego socjalistycznego przemysłu dla pomocy indywidualnej gospodarce chłopskiej, w jej walce o wysokie plony i wysokie wyniki hodowli, w jej prostych formach kooperacji, zgodnie z wielką leninowską ideą planu spółdzielczego, wskazano na konkretne możliwości organizacyjne postawienia nowoczesnej techniki i wiedzy na usługi indywidualnej gospodarki chłopskiej, że wychodząc od spraw najprostszych, najbardziej zrozumiałych i najbardziej dostępnych dla indywidualnego chłopca pracującego wskazano na takie formy wspólnego działania, które przynosiły korzyści chłopu jako indywidualnemu gospodarstwu, zaspalają go zarazem z

innymi chłopami, uczą wspólnego działania, i że zarazem, kładąc nacisk na umocnienie istniejących spółdzielni, na żywotność i zdolność do normalnej pracy nowoutworzonych spółdzielni, na stosowanie prostszych typów spółdzielni produkcyjnych, podkreślono wagę prowadzenia pracy nad rozwojem spółdzielczoci produkcyjnej z maksymalnym uwzględnieniem obaw, wątpliwości, nawet uprzedzeń indywidualnego chłopca pracującego.

Wszystkie te zagadnienia, na których koncentrować będziemy uwagę całej partii w najbliższych miesiącach — i do których powrócimy w kolejnych naszych artykułach — są, rzecz jasna, nie do oddzielenia od całokształtu naszej walki o nową polską wieś. Wiąże się o nie nierozdzielnie ze sprawą podniesienia kultury ogólnej wsi, ożywienia życia kulturalnego terenów rolniczych, stałego podnoszenia świadomości politycznej i społecznej chłopów pracujących, z umacnianiem więzi między państwem ludowym i naszą partią, a milionami pracującej ludności wsi.

Na jeden aspekt tego zagadnienia warto zwrócić szczególną uwagę w toku dyskusji plenumowej.

III Plenum KC naszej partii przypominało dobitnie, konieczność przestrzegania ludowej praworządności w całym naszym życiu państwowym i społecznym, konieczność przestrzegania leninowskich norm życia partyjnego w pracy naszych organizacji partyjnych. Te wskazania są szczególnie aktualne dla całoci naszej działalności na wsi.

Praworządność ludowa — to dla chłopów spółdzielczy przestrzeganie samorządu spółdzielczego, zapewnienie mu udziału w decyzjach dotyczących pracy jego spółdzielni. To nieugięte przestrzeganie statutu spółdzielczego, walka przeciwko próbom naruszania go przez kadykows i kombinatorsów.

Praworządność ludowa — to dla indywidualnego chłopca pracującego poczynienie netykalności jego własności zagwarantowanej przez ludową konstytucję, to sprawa wiary w miar obowiązków wobec państwa, to walka o ludzkie prawo rozstrzygnięcia jego próch, skarg i zażaleń.

Stosowanie leninowskich norm życia partyjnego — to zapewnienie udziału wszystkim członkom partii w konkretnym omówieniu naszej codziennej pracy na wsi, to significance do ich kolektywnej świadomości, znajomości rzeczy i świadomości.

Stosowanie leninowskich norm życia partyjnego — to nromienowanie naszej demokracji wewnątrzpartyjnej na życie organizacji społecznych, to dalsza demokratyzacja i uaktywnienie rad narodowych oraz Związku Samopomocy Chłopskiej i innych organizacji wsi pracującej, to oparcie się o inicjatywę i doświadczenie milionowych mas chłopskich.

Wielkie i trudne są zadania, które stawiamy sobie na przyszłe pięcioletnie. Właśnie dlatego będziemy mogli wcielić je w życie tylko wtedy, jeśli po przez stałe umacnianie ludowej praworządności będziemy ucieśniali naszą wiarę z masami, jeśli przez przestrzeganie leninowskich norm życia partyjnego i ich oddziaływanie na całość życia wsi potrafimy włączyć do aktywnej walki o wykonanie tych zadań ogół pracującej ludności wiejskiej.

(TRYBUNA LUDU)

Dobra uprawa — dobry plon

Agronom POM — poucza: skoro pojawią się trzy — cztery listki, kukurydza trzeba przetrwać, zostawiając w gnieździe po dwie najokazalsze rośliny.

